

Jeg har saa yderligere i § 32 stillet et lille Forslag om, at før en Bane anlægges, skal der træffes Bestemmelse om, paa hvilke Kommuner en saadan Værdistigningsskat kan komme til at hvile, og i disse Kommuner skal der da foregaa Afstemning, om de, før at faa Banen anlagt, ville være villige til at paatage sig denne Skat. Jeg er overbevist om, at er det en Bane, som maa anses for sund og naturlig, vil den saa godt som altid blive godkendt af disse Kommuner. Paa den anden Side vil der derved naas, at man der staar overfor en selvpaaatagen Byrde, der altid er lettere at bære, og fra hvilken det odiose altid er forsvunden.

Det er min første Hovedindvending imod Lovforslagets Værdistigningsskat. Min anden Hovedindvending er, at den paalignes paa Basis af et Skøn om en Salgspris. baseret paa en helt forandret Anvendelse af Ejendommen. Man bestemmer, at naar Taksationskommissionen træder sammen, skal den foretage et Skøn om, hvorvidt en Ejendom er bleven mere værd. Selv om vedkommende, der ejer Ejendommen, ikke har i Sinde at sælge den eller foreløbig at gaa til anden Brug af den, bliver der her paalagt ham en Byrde. Det er meget muligt, at han aldrig faar den Fordel, som han straks kommer til at skatte af, eller i alt Fald først faar den om mange Aar. Der gør man noget, som efter min Mening i Virkeligheden er et Indgreb i Ejendomsretten. Jeg mener derfor, at det maa forlanges, at en forøget *Salgsverdi* først skal være konstateret gennem et Salg, og at den vedkommende først skal have faaet dette Gode, som han skal dele med andre, i sin Lomme. Man bestemmer derimod her, at han straks skal skatte af det. Ja, der gives jo ganske vist Respit, den vedkommende kan faa Lov til at samle det op til en Gæld med en Forrentning til $4\frac{1}{2}$ pCt., men denne Gæld kan vokse saaledes, at Manden, selv om han ellers finder det ufornuftigt og ikke ønsker det, kan tvinges til at sælge i et uheldigt Øjeblik, saaledes at han slet ikke faar den Fordel, som man har beskattet. Det forekommer mig derfor, at naar der er Tale om en Beskatning af Salgsværdien, maa denne først være konstateret ved et Salg. Det er ikke noget absolut paalideligt Skøn, man derved faar, men dog et Skøn, for hvilket der ligger noget virkelig alvorligt til Grund. Det er saa tillige et Gode, den vedkommende har opnaaet.

Imidlertid kan og bør man efter min Mening ikke, som det ærede Medlem for Skan-

derborg Amts 3die Valgkreds, blive staaende ved at begrænse Skatten til kun at ramme en ved Salg opnaaet Fordel. Foruden ved Salg kan et opnaaet Gode selvfølgelig ogsaa være konstateret paa andre Maader. Naar en Ejendom, som har en 3—4—5 Mil til Banestation, faar Station nær op ad sig, er det klart, at det ligefrem maa kunne godtgøres, hvor meget der kan spares i Hestehold, og hvilke andre paaviselige Fordele der straks kan opnaas, og deraf kan det være tilladeligt at tage en Afgift. Selvfølgelig gælder det i endnu højere Grad for Arealer ved Stationerne. Selv om en Mand ikke sælger en Grund lige op ved en Station, kan han godt straks faa en paaviselig betydelig Fordel. Tidligere har han kun i Aars-Indtægt haft en 40—50 Kr. pr. Td. Land. Nu kan det konstateres, at han har lejet sin Grund ud til Tømmerplads eller anden Forretning og maaske faar en 1,000 Kr. for en Td. Land. Saa snart det er noget, han har opnaaet, en Fordel, som er til at tage og føle paa, saa har man her Lov til at forlange, at han deler denne Fordel med dem, der have bragt ham den.

I § 29 har jeg en noget mindre betydende Ændring om, at den Driftsfond, som kommer ind ved Værdistigningsskatten, skal tage Del i de Tab, der ere en Følge af Banen. Det vil jo kun faa en meget ringe Betydning, fordi der her kun er Tale om at indføre denne Skat ved helt ny Baneanlæg. (Uro i Salen). — Jeg maa bede Formanden ringe en Gang. — Jeg siger altsaa, at det faar en meget ringe Betydning, fordi det overvejende drejer sig om helt ny Baner, og vi vide allesammen, at naar en saadan Bane anlægges, kommer der en Ekspropriations- eller Taksationskommission, der godtgør alt, hvad der kan kaldes Ulemper, og alle de almindelige Tab, som en saadan Bane kan bringe paa den vedkommende Egn. Ved en saadan ny Bane vil det derfor i det hele og store være ligefrem vanskeligt at finde Steder, hvor der kan være Tale om Tab. Imidlertid kan det tænkes, at der er saadanne Steder, og naar man fordrer af Folk, at de, fordi man giver dem et Gode, skulle tage mod en Skat til en Driftsfond, skylder man ogsaa dem, hvem Banen berøver en Fordel, at den samme Fond deltager i en Godtgørelse. Det er altsaa kun en Imødekommen af, hvad jeg anser for Ret og Retfærdighed.

Dernæst har jeg stillet et lille Ændringsforslag, som sigter paa, at den Vurdering, som skal danne Grundlaget for den Værdi, man først gaar ud fra, kan